

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 028

din 07.02.2006

privind soluționarea contestației formulată de **S.C. S.R.L.**, din localitatea, județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 21.12.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./21.12.2005, cu privire la contestația formulată de **S.C. S.R.L.**, din localitatea

S.C. S.R.L. contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr. din 07.11.2005, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. din 07.11.2005, întocmite de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma delei** reprezentând:

-lei taxa pe valoarea adăugată;
-lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
-lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată;
-lei impozit pe profit;
-lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
-lei penalități aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L., contestă Decizia de impunere nr./07.11.2005, emisă de Activitatea de Control Fiscal Suceava, în baza Raportului de inspecție fiscală nr./15.11.2005, privind obligațiile fiscale în sumă totală delei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, impozit pe profit și accesorii ale acestora.

Petenta precizează că a înregistrat în evidența societății două facturi fiscale, emise de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură, respectiv factura nr. în valoare de lei și factura nr. în valoare de 4.085 lei.

Contestatoarea precizează că organele de control au stabilit că au fost încălcate prevederile art. 21, alin. 4, pct. m din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, republicat, prin înregistrarea contravalorii celor două facturi ca și cheltuieli deductibile.

Petenta susține că cele două facturi conțin contravaloarea serviciilor pentru misiunea economică desfășurată în S.U.A., organizată de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură, la care a participat S.C. S.R.L., prin reprezentantul în calitate de director și administrator al societății.

Contestatoarea susține că nu a încălcat prevederile art. 21 alin. 4 pct. m din Legea nr. 571/2003 și că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a codului fiscal și aduce următoarele argumente:

- petenta susține că deplasarea delegatului s-a efectuat în scopul dezvoltării relațiilor comerciale ale societății pe piața S.U.A. și însușirea metodelor de desfășurare a comerțului în S.U.A., activități care au legătură directă cu obiectul de activitate al S.C. S.R.L.;

- contestatoarea susține că a încheiat cu Camera de Comerț contractul nr./30.08.2004 pentru prestări servicii în cadrul misiunii economice organizate în S.U.A. și că aceste cheltuieli au fost considerate în mod legal ca și cheltuieli deductibile pe motiv că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la pct. 48 din H.G. nr. 44/2004;

- petenta precizează că serviciile în cadrul misiunii economice în S.U.A. au fost efectiv prestate, au fost efectuate în baza unui contract de prestări servicii care cuprinde toate datele referitoare la prestator, termenele de executare, precizarea serviciilor prestate, tarifele percepute, valoarea totală a contractului, modul de plată al acestora pe durata contractului.

Contestatoarea susține că prestarea efectivă a serviciilor s-a justificat prin vizionarea expoziției prevăzută în program, prin luarea de legături cu oamenii de afaceri din S.U.A. și prin luarea la cunoștință de noi metode utilizate în activitatea comercială și de afaceri din S.U.A.

Petenta susține că în urma acestei misiuni economice și-a creat posibilitatea încheierii unor afaceri cu parteneri noi din S.U.A. și din alte state ale lumii în scopul creșterii veniturilor și profitului societății.

Contestatoarea precizează că în urma acestei acțiuni a primit oferte și comenzi de la firmele OAKLEY INVESTEMENTS LLC din S.U.A. și JIANGSU FENG SHAN – GROUP din China, pe care le anexează în xerocopie, ceea ce dovedește faptul că deplasarea s-a efectuat în scopul realizării de noi venituri de către societate.

Contestatoarea susține că măsurile stabilite de organele de control sunt total neîntemeiate și în contradicție cu situația concretă și că aceste cheltuieli efectuate de societate cu misiunea economică nu poate fi considerată o modalitate abuzivă de creștere artificială a cheltuielilor și implicit de diminuare nejustificată a impozitului pe profit.

II. Prin Decizia de impunere nr./07.11.2005, emisă de Activitatea de control fiscal Suceava în baza Raportului de inspecție fiscală nr./07.11.2005, s-a stabilit în sarcina societății creanțe fiscale în suma totală delei.

1. Referitor la impozitul pe profit.

În urma controlului efectuat la S.C. S.R.L. Suceava, organele de control au constatat că în lunile septembrie 2004 și decembrie 2004, societatea a înregistrat pe cheltuieli suma totală delei, aferentă facturilor fiscale nr.în sumă delei, cu T.V.A. în sumă de 671 lei și nr. 2751994/25.10.21004 în sumă de 4.085 lei, cu T.V.A. în sumă de 776 lei, emise de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură

Organele de control au considerat că această cheltuială nu este aferentă veniturilor realizate de societate, neavând legătură cu activitatea efectiv prestată de societate, drept pentru care, au stabilit că suma delei aferentă celor două facturi menționate mai sus, este o cheltuială nedeductibilă.

Ca urmare a celor constatate, organele de control au stabilit în sarcina contribuabilei un impozit pe profit suplimentar în sumă totală delei aferent profitului impozabil suplimentar în sumă totală delei.

Impozitul pe profit suplimentar a fost stabilit în baza prevederilor prevederile art. 21, alin. 4, pct. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și ale pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a codului fiscal.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată.

În urma controlului efectuat la S.C. S.R.L., organele de control au constatat că societatea a dedus T.V.A. în sumă totală delei din care 671 lei T.V.A. aferent facturii fiscale nr.și 776 lei T.V.A. aferent facturii fiscale nr., facturi emise de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură reprezentând contravaloare misiune economică în S.U.A.

Organele de control, având în vedere documentele justificative prezentate, respectiv contractul de prestări servicii încheiat cu Camera de Comerț, Industrie și Agricultură, au considerat că această misiune economică nu are legătură cu activitatea efectiv desfășurată de societate și că serviciile achiziționate nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

În urma constatărilor făcute și având în vedere prevederile art.145, alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, organele de control au stabilit T.V.A. de plată suplimentar în sumă totală delei.

3. Pentru neachitarea la termen a obligației fiscale în sumă totală delei, reprezentândlei taxa pe valoarea adăugată șilei impozit pe profit, organele de control au calculat dobânzi în sumă totală de lei și penalități de întârziere în sumă totală de lei.

Dobânzile și penalitățile de întârziere au fost stabilite în baza art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma delei reprezentând impozit pe profit, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă S.C. S.R.L. datorează această sumă în condițiile în care nu poate justifica necesitatea efectuării cheltuielilor în scopul desfășurării activității proprii.

În fapt, din verificarea efectuată la S.C. S.R.L., organele de control au constatat că în lunile septembrie 2004 și decembrie 2004 societatea a înregistrat două facturi fiscale emise de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură, reprezentând contravaloare „misiune economică” în S.U.A., în valoare totală delei.

Având în vedere documentele prezentate, organele de control au considerat că cheltuiala efectuată în sumă delei nu este deductibilă la calculul impozitului pe profit pe motiv că nu are legătură cu activitatea desfășurată de societate, nefiind aferentă veniturilor realizate și, în consecință, au stabilit în sarcina societății un impozit pe profit suplimentar.lei.

În drept, în ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor, sunt aplicabile prevederile art. 21, alin. 1 și 4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal unde se precizează:

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte;”

și ale **pct. 48 din H.G. nr. 44/2004** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

„48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute,

respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.”

Din prevederile legale citate mai sus, se reține faptul că sunt deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și că nu sunt deductibile acele cheltuieli pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii.

De asemenea, din prevederile legale citate mai sus rezultă că, pentru a fi deductibile cheltuielile cu prestări de servicii, acestea trebuie executate în baza unui contract de prestări servicii care trebuie să conțină toate datele în ceea ce privește prestatorul, termenul de execuție, precizarea serviciilor prestate, tarifele percepute, valoarea contractului, iar aceste servicii trebuie să fie efectiv prestate, justificarea făcându-se cu documente corespunzătoare.

De asemenea, contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activității desfășurate.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că S.C. S.R.L. a încheiat cu Camera de Comerț, Industrie și Agricultură contractul de prestări servicii nr. din 30.08.2004 având ca obiect organizarea unei „misiuni economice” în S.U.A. în perioadași asistență în întocmirea dosarului pentru obținerea vizei.

Din analiza acestui contract, rezultă că obiectul acestuia îl constituie intermedierea unei deplasări în SUA, prestatorul având obligația de a organiza și de a asigura deplasarea și participarea la „misiunea economică” conform programului stabilit, aceasta neavând ca obiect efectuarea unei misiuni economice în sine.

Se reține că, potrivit contractului, prestatorul are obligația de a acorda asistență de specialitate, însă din documentele existente la dosar nu rezultă în ce constă această asistență de specialitate și care este tariful pentru acest serviciu.

De asemenea, petenta nu depune nici un document din care să rezulte că serviciul de asistență a fost efectiv prestat și că are legătură cu activitatea desfășurată de societate, care este în principal comerțul cu material lemnos și de construcții.

Din analiza documentelor existente la dosar, respectiv programul misiunii economice, rezultă că aceasta s-a desfășurat în perioada – 09.11.2004 și constă în:

- deplasarea în orașulîn ziua de
- vizitarea unui târg „SEMA SHOW&AAPEX 2004” în orașulîn zilele de
- o excursie la, deplasarea în orașulîn
- turul orașuluiîn
- program liber în ziua de

- întoarcerea în țară în zilele

Petenta nu depune la dosarul cauzei nici un document care să conțină o detaliere a cheltuielilor efectuate cu „misiunea economică” în SUA, respectiv, cât din totalul delei reprezintă cheltuiala cu transportul și cazarea, cât reprezintă cheltuiala cu vizitarea târgului și cât reprezintă cheltuiala cu vizitarea celorlalte obiective specificate în programul „misiunii economice”. De asemenea, se constată că petenta nu depune nici un document prin care să facă dovada că aceste servicii au fost efectiv prestate și din care să rezulte costul acestora pe categorii de cheltuieli, respectiv, transport, cazare, vizitarea târgului, vizitarea altor obiective turistice, conform programului.

Referitor la deductibilitatea cheltuielilor efectuate cu participarea la târguri și expoziții, sunt aplicabile prevederile **art. 21 alin. 1 și 2 lit. i)** care prevede:

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și: [...]

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieței, promovarea pe piețele existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii;”

și ale **pct. 31 din H.G. nr. 44/2004** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

„31. În cazul în care activitățile de promovare pe piețe existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri generează cheltuieli cu bunuri din producția proprie sau prestarea de servicii, în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, acestea sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în baza art. 21 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.”

Din prevederile legale citate rezultă că sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile cu participarea la târguri și expoziții numai dacă sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Petenta nu face dovada că târgul „SEMA SHOW&AAPEX 2004”, pe care l-a vizitat în cadrul „misiunii economice”, are legătură cu obiectul de activitate al societății, care este în principal comerțul cu material lemnos și de construcții și că vizitarea acestuia este în folosul societății.

De asemenea, se reține că excursia la, vizitarea obiectivelor turistice dinși programul liber ales de asemenea nu au legătură cu activitatea propriu zisă a societății.

Conform contractului încheiat cu Camera de Comerț, Industrie și Agricultură, S.C. S.R.L. a participat la această misiune economică prin reprezentantul său, în calitate de director general, care are și calitatea de acționar al societății.

Conform **art. 21, alin. 4** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, „nu sunt deductibile [...] e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii;”

Deoarece cheltuiala efectuată de petentă reprezintă contravaloarea unei deplasări a unui asociat în SUA și nu o livrare de bunuri sau prestare de serviciu de către acesta în folosul societății, conform textului de lege menționat mai sus, aceasta nu poate fi considerată cheltuială deductibilă la stabilirea profitului impozabil.

Având în vedere cele prezentate mai sus, se constată că așa – zisa „misiune economică” desfășurată în SUA nu are legătură cu activitatea prestată de societate și, prin urmare, nu este o cheltuială aferentă veniturilor realizate de societate.

În ceea ce privește susținerea petentei că în urma acestei misiuni societatea a primit cereri de ofertă din partea firmelor, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece petenta nu face dovada că aceste documente sunt autentice, că au fost obținute ca urmare a misiunii economice, în consecința aceste documente nu sunt edificatoare cu privire la subiectul misiunii economice desfășurate în SUA.

Având în vedere cele precizate mai sus și faptul că petenta nu depune alte documente sau materiale care să ateste necesitatea efectuării cheltuielilor pentru activitatea firmei, rezultă că organele de control în mod legal au stabilit în sarcina contestatoarei un impozit pe profit suplimentar în sumă delei, drept pentru care urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere.

2. Referitor la suma delei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe dacă S.C. S.R.L. datorează această sumă în condițiile în care aceasta nu face dovada că serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, din verificarea efectuată la S.C. S.R.L., organele de control au constatat că în lunile septembrie 2004 și decembrie 2004 societatea a înregistrat 2 facturi fiscale emise de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură, conținând contravaloare „misiune economică” în S.U.A., în valoare totală delei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă delei.

Organele de control au considerat că serviciile achiziționate cuprinse în cele două facturi menționate nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și, în consecință, au stabilit în sarcina societății o taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă delei.

În drept, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control, sunt aplicabile prevederile **art. 145, alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, republicată, unde se precizează:

„(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”

Conform acestor prevederi legale, orice persoană impozabilă poate exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturi de achiziție a unor bunuri sau servicii, dacă bunurile sau serviciile respective sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere cele prezentate la punctul 1 din prezenta decizie, rezultă că petenta nu face dovada că cheltuielile efectuate cu misiunea economică în SUA au fost destinate realizării de operațiuni taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Având în vedere cele precizate mai sus, și faptul că petenta nu face dovada că serviciile achiziționate au fost destinate realizării de operațiuni taxabile, rezultă că organele de control în mod legal au stabilit o taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă delei, drept pentru care urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere.

3. Referitor la suma de lei reprezentând lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată, lei dobânzi aferente impozitului pe profit și lei penalități aferente impozitului pe profit, cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare datorează această sumă bugetului de stat în condițiile în care, pentru taxa pe valoarea adăugată și impozitul pe profit care au generat aceste dobânzi și penalități de întârziere, contestația a fost respinsă.

În fapt, pentru neachitarea la termen a obligației fiscale suplimentare în sumă de lei, organele de control au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei, pentru perioada 25.10.2004 – 26.09.2005.

În drept, în speță sunt aplicabile, începând cu 1.01.2004, prevederile art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

ART. 114

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...].”

ART. 115

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;[...]"

ART. 120

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Articolul 120 a fost modificat prin Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care intră în vigoare de la data de 15.07.2005, astfel:

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Începând cu data de 04.10.2005, sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la 26.09.2005, în care art. 114, 115 și 120 citate mai sus au devenit art. 115, 116 și 121, având același conținut.

Prin urmare, dobânzile și penalitățile de întârziere **în sumă totală de lei aferente taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe profit, stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală**, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă delei, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al dobânzilor de întârziere, aceasta datorează și suma de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru debitul în sumă delei, care a generat aceste accesorii, contestația a fost respinsă, urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile și penalitățile de întârziere aferente.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 21, alin. 1, 2 și 4, lit. m, și 145, alin. 3 din Legea nr.

571/2003 privind Codul fiscal, republicată, pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003, art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul fiscal, republicată, art. 184, 185 și 186 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la data de 26.09.2005, coroborate cu art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată se:

DECIDE:

- **respingerea** contestației formulate de **S.C. S.R.L. Suceava** împotriva **Deciziei de impunere nr. din 07.11.2005**, privind **suma delei**, reprezentând:

-lei taxa pe valoarea adăugată;
 -lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
 -lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată;
 -lei impozit pe profit;
 -lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
 -lei penalități aferente impozitului pe profit,
- ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.